

#### **Vraag 4 van 5**

Voorgesteld wordt dat kinderen via het volgen van thuisonderwijs aan de leerplicht kunnen voldoen indien het thuisonderwijs aan minimum kwaliteitsnormen voldoet waarop de onderwijsinspectie toezicht houdt. Welke effecten verwacht u van dit voorstel? Is dit voorstel voor u in de rol van ouder, leraar of onderwijsbestuurder werkbaar? Zo nee, waarom niet? Kleven er volgens u risico's aan de voorgestelde maatregelen? Zo ja,

Ik vind dit voorstel niet werkbaar. Juist met thuisonderwijs wordt het tempo en de interesses van het kind gevolgd. Door de eindtermen van de leerplicht te moeten volgen, kan het kind niet op eigen tempo ontwikkelen. Dit gaat ten koste van de kwaliteit van het onderwijs, omdat er dan tijd en energie moet worden gestoken in leerstof die mogelijk op dat moment niet passend is en zeer waarschijnlijk op een latere leeftijd ineens wel interessant bevonden wordt. De tijd die hierin gestoken moet worden kan dan niet worden gestoken in de interesses en behoeften van het kind op dat moment.

Toetsen passen niet in onze manier van lesgeven en leren. De kinderen leren vanuit de praktijk en als ouder houden wij in de gaten waar ze nog verder in kunnen ontwikkelen en wat voor hun leeftijd op niveau is. We volgen hierin de kinderen en bieden altijd een niveau hoger aan. Dat betekent dat ze op verschillende vakgebieden op verschillende niveaus kunnen werken. Daarnaast houdt dit in dat wij nog niet voor een heel jaar vooruit kunnen plannen wat we de kinderen aanbieden en zeker niet welke doelen ze na een jaar behaald zouden moeten hebben. Mijn ervaring is dat wanneer er schijnbaar stilgestaan wordt in ontwikkeling op een bepaald vakgebied, onze dochter een periode later ineens weer een sprong maakt en zich op een natuurlijke en haar eigen manier verder heeft ontwikkeld. Hierbij speelt ook dat wij dus niet van te voren weten wanneer wij in- of uithuizig zijn of op vakantie. Wij passen dit alles aan aan het onderwijs dat wij onze kinderen geven. Wanneer zij interesse hebben in iets, reizen wij erheen, voor 1 dag, voor een week of voor langer. Tijdens vakantie wordt het onderwijs ook niet gestaakt. Dit is verweven met onze dagelijkse bezigheden. Het maken van een onderwijsplan zie ik dus niet als een werkbare en wenselijke situatie. Het bijhouden van een logboek zou ik een veel logischere oplossing vinden. Hierin kan ook de voortgang inzichtelijk worden gemaakt.

In mijn eigen schoolperiode heb ik veel geleerd voor de leerkracht en dit alles niet opgeslagen als parate kennis. Echter dat wat ik leerde uit nieuwsgierigheid, uit interesse en enthousiasme, weet ik allemaal nog heel goed. Ik denk dat we in deze tijd geen doelen zouden moeten hebben op kennis, maar op vaardigheden die de kinderen helpen om hun leven vorm te geven, te weten waar ze informatie kunnen vinden, hoe ze op een manier die past bij hun persoonlijkheid, wensen en interesses hun leven vorm kunnen geven en een positief aandeel kunnen zijn voor zichzelf en hun omgeving. Echter zijn deze vaardigheden niet te vatten in toetsen en zijn ze ook persoonsafhankelijk.

Daarnaast vind ik het niet wenselijk om huisbezoeken te verplichten. Er zijn talloze onderzoeken gedaan waaruit blijkt dat kinderen die thuisonderwijs krijgen, sociale, intelligente kinderen zijn die prima meekomen in onze maatschappij. Als thuisonderwijs-ouder voelen wij de verplichting om onze kinderen alle mogelijkheden te bieden zodat zij een succesvolle toekomst tegemoet gaan. Een huisbezoek zie ik als een momentopname. Als voormalig leerkracht heb ik ervaren dat een toets of een inspectie bezoek niet een directe afspiegeling is van de werkelijkheid. Het klopt dus niet voor mij dat nav een huisbezoek een goedkeuring of afwijzing kan komen op het wel of niet (mogen) geven van thuisonderwijs. Daarnaast vind ik het onwerkbaar om thuis te moeten zijn voor onaangekondigd huisbezoek daar wij geregeld van huis zijn naar musea, afspraken met andere TO-kinderen, natuurgebieden, op excursie en

dergelijken. Ook vind ik het een inbreuk op de privacy wanneer iemand onaangekondigd langs zou komen voor inspectie. Wij hebben twee jonge kinderen en willen hun een veilige omgeving bieden. Daarin past niet dat er onaangekondigd mensen ons huis inkomen en komen controleren wat wij doen. Daarbij is het zeer onpraktisch om in gesprek te moeten terwijl jonge kinderen tijd en aandacht nodig hebben en wij bezig zijn met onze activiteiten.

### **Vraag 5 van 5**

Hoe zou een thuisonderwijzer zijn pedagogisch-didactische bekwaamheid kunnen aantonen? Kunt u dit toelichten?

Als voormalig leerkracht heb ik gezien wanneer kinderen goed kunnen leren. Dat is wanneer er:

1. een veilige stabiele leerrijke omgeving wordt geboden.
2. Wanneer kinderen vanuit een intrinsieke motivatie willen en kunnen leren.

Wat betreft punt 1 ben ik ervan overtuigd dat een liefdevolle verhouding tussen ouder en kind essentieel is. Dat betekent dat er interesse is in de behoeftes en ontwikkeling van het kind. En dat de ouder nieuwsgierig is om samen te onderzoeken en leren. Dit leren kan zijn via diverse media, vanuit de dagelijkse praktijk, maar ook om de expertise van anderen in te winnen. De manier waarop les wordt gegeven kan vele vormen kennen.

Pedagogisch didactisch betekent voor mij dan ook op zo'n manier inspelen op de belevingswereld, behoeftes en interesses van het kind, waardoor het zin heeft om te leren. Dat je communiceert op een manier dat het kind begrijpt wat er van hem/haar gevraagd of verwacht wordt en wat er in hem/haar speelt. En dat je als ouder zelf ook nieuwsgierig bent en de nodige kennis hebt of kennis weet in te winnen om de vragen, interesses en behoeften van de kinderen op een zo goed mogelijke manier te vervullen. Dit alles kan compleet losstaan van de gestelde einddoelen. Juist door het kind te volgen en ook boven het niveau nieuwe stof aan te bieden, ben je pedagogisch didactisch verantwoord bezig. Een leerrijke omgeving is dus een omgeving waarin leren wordt gestimuleerd door diverse vormen van media, mogelijkheden tot het bezoeken van musea, (nederlands of buitenlands) landschap, verschillende culturen, sporten, muziek, kunst, ervaringen opdoen en in gesprek en contact kunnen zijn met leeftijdsgenootjes en kinderen van andere leeftijden en volwassenen.

Wanneer het kind gevolgd wordt vanuit liefde, interesse en nieuwsgierigheid, is er alle ruimte om de intrinsieke motivatie van het kind te herkennen en hierop in te spelen.

Al deze kwaliteiten op pedagogisch didactisch gebied zijn niet middels een huisbezoek of jaarplan of iets dergelijks aantoonbaar.